

Oslo, 09. februar 2016

LLH viser til departementets høringsbrev av 29. desember 2015. LLH - Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner er en medlems og interesseorganisasjon for, lhbt-personer og andre seksuelle minoriteter og kjønnsminoriteter. . Vi er med andre ord en organisasjon som kjemper for minoriteters rettigheter. I tillegg til vårt arbeid for lhbt-personer, er vi også generelt skeptiske for alle innstramminger som rammer minoriteter og sårbare grupper særlig sterkt. Få er så sårbare som mennesker som flykter fra krig, nød og fattigdom, og for enkelte grupper er det ikke mulighet å få hjelp i nærområdet. LLH ønsker derfor å understreke at vi generelt er skeptiske til disse hurtig sammensatte innstramminger, som i sum innebærer alvorlige innstramminger i muligheten til å komme seg til Norge, og til å skape seg gode liv, for eksempel ved å få familien sin hit gjennom familieforening.

Med unntak av de delene som omhandler barn, stusser vi også over at regjeringen ikke på noe tidspunkt problematiserer eller vurderer hvordan de massive innstramminger rammer særlig sårbare grupper, som for eksempel lhbt-personer.

Vi ønsker også å påpeke at det er problematisk at forslag til så massive innstramminger, kun gis høringsfrist på seks uker som er kortest mulig høringsfrist etter de ordinære reglene i Utredningsinstruksen.

Under følger vårt hørings svar, som vil omhandle de delene av forslagene vi frykter vil ramme asylsøkere som er lhbt særlig sterkt.

Om nektelse av realitetsbehandling

LLH er i lys av den pågående situasjonen ved Storskog, bekymret for forståelsen og tolkningen av reglene om nektelse av realitetsbehandling av asylsøknader. Departementet skriver på side 28 at

[d]et grunnleggende vilkåret for å avvise å behandle en asylsøknad og returnere søkeren til en stat der han tidligere har oppholdt seg, er at det må være trygt å returnere en asylsøker til det aktuelle tredjelandet.

LLH mener man må se hen til den faktiske situasjonen for lhbt-personer i Russland, og LLH vet at denne er alt annet enn trygg. I tillegg bør man innse at lhbt-personer med en annen kulturell bakgrunn enn russisk, vil kunne være utsatt for sammensatt diskriminering. Russland er heller ikke et foregangsland når det gjelder behandlingen av etniske, og kulturelle minoriteter.

LLH er av den klare oppfatning at det vil kunne finnes enkelttilfeller hvor det vil være utrygt for asylsøkere som er lhbt å bli returnert til Russland som tredjeland. Uten en realitetsbehandling av søknadene vil derimot disse tilfellene ikke bli avdekket.

Strengere bevis- og risikokrav

Departementet skriver at de ønsker å klargjøre bevis- og risikokrav ved vurderinger av beskyttelsesbehov. Dette omhandler blant annet bevis til identitet, altså hvorvidt en asylsøker faktisk oppgir rett identitet når vedkommende ankommer Norge. Til dette ønsker LLH å bemerke at det kan være flere grunner til at personer på flukt oppgir falsk identitet. En av disse grunnene kan være at man som homofil ikke har følt det som trygt å oppgi navn under flukten, og at man opprettholder dette ved ankomst til Norge. Det må ikke bli slik at enhver feilinformasjon, uavhengig av årsak, gjør at muligheten for opphold nærmest utviskes.

På generelt grunnlag ønsker vi også å påpeke at det allerede i dag er en omfattende vurdering og prosess asylsøkere som søker opphold på grunnlag av seksuell orientering må gjennom. Vi forutsetter at regjeringen ikke foreslår å vanskeliggjøre denne prosessen ytterligere. Vi forutsetter også at utlendingsmyndighetene vil fortsette å benytte seg av trinn-for-trinn metoden presentert i høyesterettsdommen Rt. 2012-494 i lhbt-saker.

Juridisk rådgiver i LLH

Eirik Aimar Engebretsen